

מדד JPPI לחברה הישראלית

רוב הציבור סבור שההסכם עם איראן לא טוב לישראל, הסכמה זו משותפת לכלל הקבוצות האידאולוגיות. בדו"ח כמה חלקים המתייחסים למלחמה מול איראן, לבנון ועזה, אמון בהנהגה ובניצחון, לכידות חברתית וזהות פוליטית.

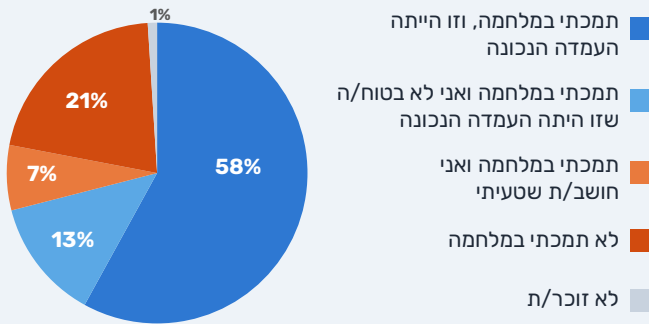
המצאים העיקריים

- הציבור רחוק מתחושת הכרעה באיראן: רק מיעוט סבור שרוב המטרות הושגו
- פערים בהערכת הישגי המערכה מול איראן: רוב בימין מזהה השגת מטרות עם זאת, רוב גדול בציבור הישראלי עדיין תומך בהחלטה לצאת למלחמה באיראן
- אכזבה בלבנון: למעלה ממחצית מהישראלים מעריכים שהמדינה רחוקה מהשגת מטרותיה
- הערכה חיובית יותר לחזית עזה: מחצית סבורים שהושגו רוב או חלק גדול מהמטרות
- צניחה משמעותית בשיעור הישראלים המאמינים ששלטון חמאס ברצועה יופל
- שני שלישי מהישראלים שוללים היתכנות להתיישבות יהודית בעזה
- תחושת הניצחון הכללית במלחמה בשפל לעומת חודשים קודמים
- שישה מכל עשרה ישראלים מביעים חוסר אמון בראש הממשלה בנימין נתניהו
- שחיקה מתמשכת באמון בנשיא טראמפ לאחר שיא במרץ האחרון
- דאגה מתמשכת: שמונה מכל עשרה ישראלים מודאגים ממצב הלכידות החברתי
- הגורמים המשפיעים על הלכידות: שיא של שלוש שנים בהתמקדות בשסע הדתי-חילוני
- הציבור מזהה קושי חברתי בחשיפת עמדות, בעיקר של תומכי עמדות ימין
- הישראלים מקשיחים עמדות ומעדיפים את המדיניות הרצויה להם גם במחיר של פגיעה באחדות
- השיקולים המנחים את ההגדרה הפוליטית: הנושא הישראלי-פלשתיני וחזון תרבותי

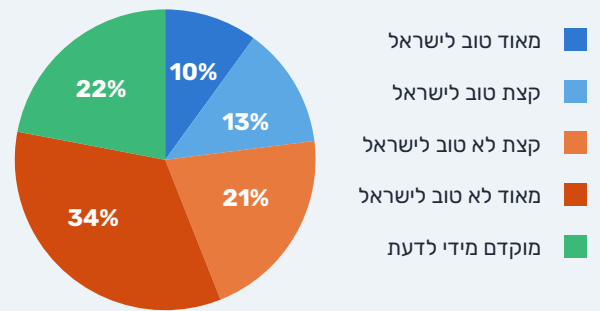
נתוני סקר יוני של המכון למדיניות העם היהודי נאספו בין התאריכים 2-8.6.2026. איסוף הנתונים במגזר היהודי באמצעות הפאנל של אתר המדד (547 משיבים), ובמגזר הערבי באמצעות חברת אפקאר (225 מרואיינים, כמחציתם אינטרנטי ומחציתם טלפוני). הנתונים נותחו ושוקללו על פי הצבעה ודתיות כדי לייצג את עמדת אוכלוסיית הבוגרים בישראל. שמואל רוזנר ונח סלפקוב עורכים את מדד JPPI לחברה הישראלית. תחקיר, הפקה וסיוע בכתיבה: יעל לוינובסקי. יעוץ סטטיסטי: פרופ' דוד שטיינברג.

המלחמה מול איראן

עמדה כלפי המלחמה באיראן

עמדת הציבור כלפי ההסכם לסיום המלחמה

עם חתימת דו"ח זה ארה"ב ואיראן כבר חתומות על הסכם לסיום המלחמה. נתוני הסקר נאספו בשבוע הראשון של יוני, כאשר הסתמן אך טרם נחתם הסכם.

רוב (55%) הציבור הישראלי הביע דאגה מההשלכות האפשריות של ההסכם על ישראל, לעומת רבע (23%) הסבורים כי הוא טוב לישראל וחמישית (22%) שבעת עריכת הסקר טרם גיבשו עמדה סופית. קיים פער בין עמדות היהודים לאלה של הערבים על ההסכם: רוב (64%) המשיבים היהודים סבורים כי ההסכם יהיה לא טוב עבור מדינת ישראל, כאשר הנתח הדומיננטי בקבוצה זו (40%) בוחר בביטוי הנחרץ "מאוד לא טוב", ו-24% מעריכים אותו כ"קצת לא טוב". לעומת זאת, רק מיעוט מצומצם (13%) מהיהודים רואים בהסכם פוטנציאל חיובי ורבע (23%) סבורים כי מוקדם מדי לדעת. תמונת המצב מתהפכת בקרב המשיבים הערבים, שם רוב (61%) העריכו את ההסכם כחיובי עבור ישראל (29% מאוד טוב ו-32% קצת טוב), אל מול חמישית (22%) שהעריכו אותו בשלילה.

פילוח הממצאים לפי השקפה פוליטית מציג תמונת מצב שבה הערכת ההסכם כ"מאוד לא טוב לישראל" היא העמדה המובילה בכלל המחנות. באופן דומה, בסכימה של דרגות הסיכון השליליות ("קצת לא טוב" ו"מאוד לא טוב" יחד) נרשם רוב בכל הקבוצות האידאולוגיות הסבור כי ההסכם לסיום המלחמה לא טוב לישראל. ההסכמה חוצת המחנות באה לידי ביטוי גם בפילוח לפי הצבעה בבחירות 2022: רוב הסבור כי ההסכם יהיה לא טוב לישראל נרשם הן בקרב מצביעי הקואליציה (77% ממצביעי הציונות הדתית, 54% ממצביעי הליכוד, 53% מצביעי ש"ס ו-50% ממצביעי יהדות התורה) והן בקרב מצביעי האופוזיציה (85% ממצביעי ישראל ביתנו, 76% ממצביעי המחנה הממלכתי, 71% ממצביעי יש עתיד, 66% ממצביעי העבודה, 58% ממצביעי מרצ).

ככל שאת/ה מתרשמת/ת מהדיווחים, מה דעתך (או הכי קרוב לדעתך) על ההסכם שמתגבש לסיום המלחמה באיראן? (%)

מוקדם מדי לדעת	אני מתרשמת/ת שהסכם סיום המלחמה יהיה מאוד לא טוב לישראל	אני מתרשמת/ת שהסכם סיום המלחמה יהיה קצת לא טוב לישראל	אני מתרשמת/ת שהסכם סיום המלחמה יהיה קצת טוב לישראל	אני מתרשמת/ת שהסכם סיום המלחמה יהיה מאוד טוב לישראל	
22	34	21	13	10	כלל הישראלים
23	40	24	8	5	יהודים
16	10	12	32	29	ערבים
18	34	28	14	6	ימין
21	47	23	4	6	ימין-מרכז
24	49	20	5	3	מרכז
24	45	25	4	3	שמאל-מרכז
26	39	19	10	6	שמאל

לאור ההסכם המתגבש, הציבור נוטה לספקנות בהערכת השגת המטרות במלחמה נגד איראן. בקרב היהודים, רק מיעוט זניח (7%) סבור כי ישראל השיגה את רוב או כל המטרות בחזית איראן, בעוד שהקבוצה הגדולה ביותר (38%) מעריכה כי היו לישראל כמה הישגים אך המצב אינו קרוב למה שרצתה. שליש (30%) נוספים מהיהודים אוחזים בעמדת ביניים שעל פיה לא בטוח שהושגו רוב המטרות, אך הושגו חלק גדול מהן. מנגד, חמישית מהציבור היהודי אומרים כי היו לישראל מעט מאוד הישגים וחלקם סבורים כי המלחמה אף פגעה במדינה. בקרב המשיבים הערבים נרשמת עמדה נחרצת אף יותר: ארבעה מכל עשרה (38%) שוללים הישגים משמעותיים.

פילוח הנתונים לפי השקפה פוליטית מציג מתאם עקבי, שבו תפיסת ההצלחה מתרכזת בימין בעוד שבמרכז ובשמאל ישנה שלילה גוברת של הישגי המערכה. בימין נרשמת שביעות הרצון הגבוהה ביותר, כאשר מחצית מהמשיבים (53%) אומרים שהושגו חלק גדול מהמטרות, ושמינית (12%) נוספים קובעים כי ישראל השיגה את רוב או כל המטרות באיראן. בימין-מרכז נרשמת מגמה דומה, אם כי חלשה יותר, שבה שליש (33%) מזהים השגת חלק גדול ו-6% מזהים הצלחה מלאה. ככל שנעים שמאלה על הציר הפוליטי, תמונת המצב משתנה והביקורת מתעצמת: במרכז ובשמאל-מרכז מחצית מהמשיבים סבורים כי היו הישגים אך המצב רחוק מהרצוי (48% ו-49% בהתאמה), כאשר שיעור הטוענים שהמלחמה פגעה בישראל עומד על שישיית במרכז ועולה לרבע בשמאל-מרכז. בקצה השמאלי של המפה הפוליטית המגמה מגיעה לשיאה. רוב (55%) קובעים כי הלחימה פגעה במדינה ורבע מזהים מעט מאוד הישגים.

לדעתך, מהאפשרויות הבאות, האם ישראל השיגה את רוב מטרותיה במלחמה באיראן? (%)

מקדם מדי לדעת	לא רק שלא היו לישראל הישגים, המלחמה פגעה בה	היו לישראל מעט מאוד הישגים במלחמה	היו לישראל כמה הישגים, אבל לא קרוב למה שרצתה	לא בטוח שהשיגה את הרוב, אבל השיגה חלק גדול	כן, השיגה את רוב (או כל) המטרות	
5	14	10	34	30	7	ישראלים
4	12	9	38	30	7	יהודים
8	23	15	18	28	10	ערבים
3	3	1	29	53	12	ימין
4	8	7	43	33	6	ימין-מרכז
8	16	20	48	7	1	מרכז
5	26	14	49	4	1	שמאל-מרכז
3	55	23	19	0	0	שמאל

בחינה לאחור של עמדות הציבור בתחילת המלחמה, מעלה כי רוב (58%) מגבים גם במבט לאחור את ההחלטה לצאת למערכה, חמישית (20%) אומרים שתמכו ביציאה למערכה וכעת אומרים כי ייתכן שזו היתה שגיאה, וחמישית (21%) מעידים כי התנגדו לה מלכתחילה. בקרב המשיבים היהודים נרשמת דומיננטיות של תמיכה מתמשכת במערכה. רוב המשיבים (69%) מצהירים כי תמכו במלחמה וכי זו הייתה העמדה הנכונה, בעוד ששמינית מעידים כי תמכו בה אך אינם בטוחים כעת בצדקת המהלך. 7% מהיהודים מביעים חרטה מסוימת ומציינים כי תמכו במלחמה אך חושבים כעת כי טעו, ועשירית נוספים טוענים כי לא תמכו במערכה מלכתחילה. תמונת המצב מתהפכת במגזר הערבי, שבו שני שלישים (65%) מעידים כי לא תמכו במלחמה. מבין המשיבים הערבים שכן תמכו בה בראשיתה, עשירית מחזיקים בעמדתם, עשירית מטילים בה ספק כעת ו-7% סבורים כי טעו.

קיים מתאם ישיר בין מיקום על הציר האידיאולוגי לבין ההערכה לאחור של התמיכה ביציאה למלחמה. בקרב המזוהים עצמם "ימין" נרשם קונצנזוס, כאשר רוב גורף (96%) קובעים כי תמכו במלחמה וכי זו הייתה ההחלטה הנכונה. מגמה זו נותרת חזקה מאוד גם בימין-מרכז, עם שלושה רבעים (75%) שמעידים כי תמכו במלחמה ותומכים בה גם היום ושמינית (13%) שתמכו בה וכעת מגלים ספקנות מסוימת. בקרב המזוהים עצמם "מרכז" יש פיצול: קרוב למחצית (45%) מחזיקים בעמדתם המקורית כי המלחמה הייתה מוצדקת, שליש (33%) תמכו במלחמה תחילה אך אינם בטוחים בכך כעת, עשירית (11%) סבורים ששגו בתמיכתם ועשירית נוספים (9%) לא תמכו במלחמה מלכתחילה. ככל שנעים שמאלה, הביקורת וההתנגדות מתגברות: בשמאל-מרכז רק שליש (34%) עוד מחזיקים בתמיכתם המקורית, בעוד שחמישית (21%) מגדירים את תמיכתם כטעות ורבע נוספים (24%) מצהירים שלא תמכו במלחמה כלל.

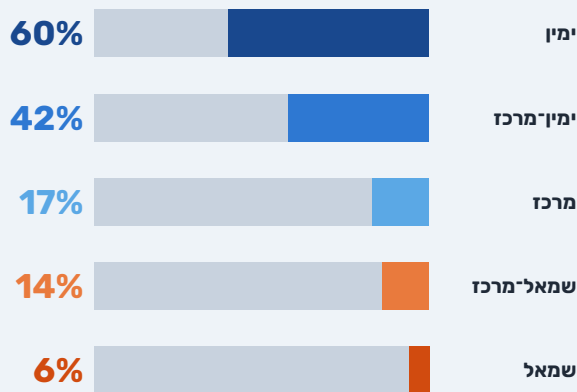
מהאפשרויות הבאות, מה הכי דומה לעמדתך האישית בקשר למלחמה באיראן? (%)

לא זוכר/ת	לא תמכתי במלחמה	תמכתי במלחמה ואני חושב/ת שטעיתי	תמכתי במלחמה ואני לא בטוח/ה שזו היתה העמדה הנכונה	תמכתי במלחמה, וזו היתה העמדה הנכונה	
1	21	7	13	58	כלל הישראלים
1	9	7	13	69	יהודים
7	65	7	10	11	ערבים
0	1	1	3	96	ימין
0	8	5	13	75	ימין-מרכז
2	9	11	33	45	מרכז
0	24	21	21	34	שמאל-מרכז
0	65	19	10	6	שמאל

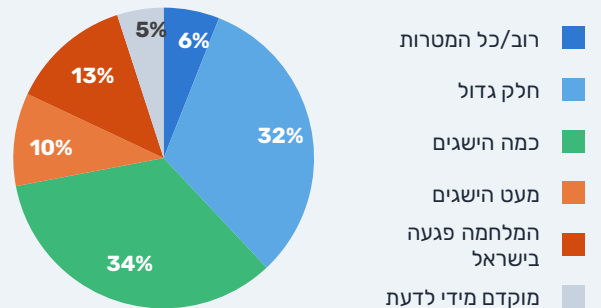
המלחמה בלבנון

המלחמה בלבנון

מזהים הצלחה (השגה של רוב / חלק מהמטרות) לפי מחנה

האם ישראל השיגה את מטרותיה בלבנון?

בחודש האחרון אירעו תקריות רבות באזור צפון ישראל ובשטח שבשליטת צה"ל בלבנון. אירועים אלו התרחשו תחת מעטפת רשמית של "הפסקת אש" - כאשר בפועל, הלחימה נמשכה.

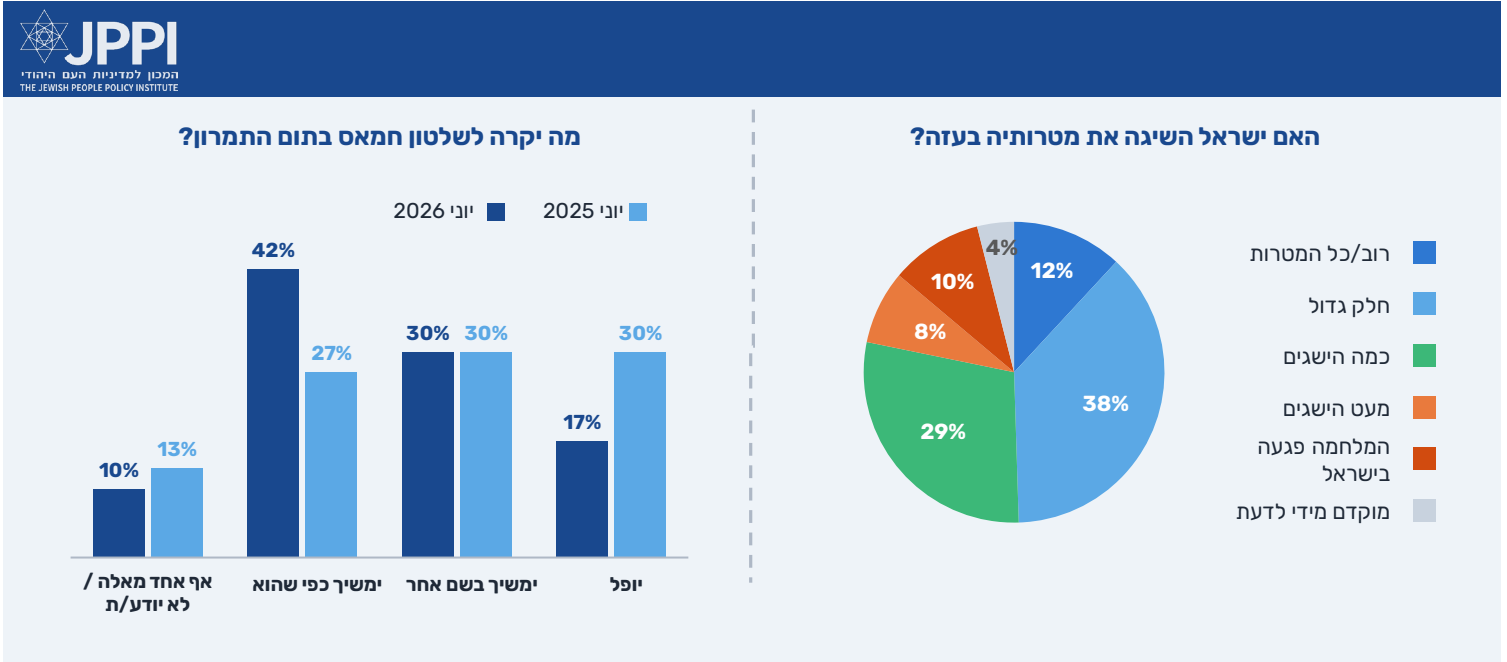
רוב הישראלים (57%) מציגים רמות שונות של אכזבה מההישגי ישראל בחזית לבנון, כאשר 34% מעריכים שהיו כמה הישגים אך המצב אינו קרוב למה שרצתה המדינה, 10% מזהים מעט מאוד הישגים, ו-13% קובעים כי הלחימה פגעה בישראל. מנגד ארבעה מכל עשרה ישראלים מזהים הצלחה גדולה בלבנון (של השגת רוב או חלק גדול ממטרות הלחימה). בקרב היהודים, שיעור אפסי סבור כי ישראל השיגה את רוב או כל המטרות, בעוד שארבעה מכל עשרה (38%) מעריכים כי היו לישראל כמה הישגים, אך המצב אינו קרוב למה שרצתה. שליש מהיהודים (33%) אוחזים בעמדת ביניים שלפיה לא בטוח שהושגו רוב המטרות, אך סבורים שהושגו חלק גדול מהן, בעוד שחמישית מבטאים עמדה ביקורתית מובהקת (10% מזהים מעט מאוד הישגים ו-10% קובעים כי המלחמה חסרת הישגים ופגעה במדינה). בקרב הערבים נרשם פיצול גדול אף יותר: רבע מהם (25%) משוכנעים כי המלחמה הסתיימה בפגיעה בישראל ללא כל הישגים, ושיעור זהה (25%) סבורים דווקא כי הושגו חלק גדול מהמטרות, לצד עשירית (10%) המזהים הצלחה מלאה.

בקרב המזהים עצמם "ימין" נרשמת שביעות הרצון הגבוהה ביותר מהמצב בחזית לבנון, כאשר שישה מכל עשרה (60%) סבורים שהושגו רוב המטרות או חלק גדול מהן. בימין-מרכז העמדה הדומיננטית נוטה לספקנות מתונה, כאשר ארבעה מכל עשרה (40%) מזהים כמה הישגים אך רחוק מהרצוי, לצד שליש (36%) הסבורים שהושגו חלק גדול מהמטרות. ככל שנעים שמאלה על הציר האידאולוגי, רמת הביקורת מחריפה: במרכז ובשמאל-מרכז רוב המשיבים סבורים שהתוצאות רחוקות ממה שישראל רצתה (51% ו-45% בהתאמה), כאשר שיעור הטוענים שהמלחמה פגעה במדינה עומד על שמינית במרכז ועולה לחמישית בשמאל-מרכז. בקצה השמאלי של המפה שורר קונצנזוס שלילי: רוב (55%) קובעים כי המלחמה פגעה במדינה.

לדעתך, מהאפשרויות הבאות, האם ישראל השיגה את רוב מטרותיה במלחמה בלבנון? (%)

מקדם מדי לדעת	לא רק שלא היו לישראל הישגים, המלחמה פגעה בה	היו לישראל מעט מאוד הישגים במלחמה	היו לישראל כמה הישגים, אבל לא קרוב למה שרצתה	לא בטוח שהשיגה את הרוב, אבל השיגה חלק גדול	כן, השיגה את רוב (או כל) המטרות	
5	13	10	34	32	6	כלל הישראלים
3	10	10	38	33	6	יהודים
10	25	14	16	25	10	ערבים
3	2	6	29	53	7	ימין
2	8	9	40	36	6	ימין-מרכז
7	13	13	51	15	2	מרכז
4	21	16	45	13	1	שמאל-מרכז
0	55	16	23	6	0	שמאל

המלחמה בעזה

הערכת הציבור בנוגע להשגת מטרות המלחמה בעזה מציגה נטייה מעט חיובית יותר בהשוואה לחזיתות האחרות. מחצית מהישראלים (50%) מזהים הצלחה, לעומת שלושה מעל עשרה (29%) המזהים כמה הישגים אך סבורים כי התוצאה רחוקה ממה שישראל רצתה וחמישית (18%) הסבורים כי היו לישראל מעט מאוד הישגים או לא היו בכלל והמלחמה פגעה בה. המשיבים היהודים מפגינים רמת ביטחון גבוהה יותר בנוגע לעזה כשאר רוב (52%) מזהים הצלחה, שליש סבורים שההישגים לא קרובים למה שישראל רצתה ו-14% הטוענים למעט הישגים או פגיעה. מנגד, הציבור הערבי מציג חלוקה מבוזרת יותר: 40% מזהים הצלחה, 16% מזהים הישגים חלקיים, ואילו שליש קובעים כי היו מעט מאוד הישגים או שהמלחמה הזיקה לישראל.

בימין תחושת ההישג היא חזקה יותר, כאשר שלושה רבעים מהמזהים עצמם "ימין" ושישה מכל עשרה מהמזהים עצמם "ימין-מרכז" מזהים הצלחה ממשית במערכה. במרכז ובשמאל-מרכז העמדה הדומיננטית נוטה לספקנות, כאשר הקבוצה הגדולה ביותר סבורה שהושגו כמה הישגים אך המצב רחוק ממה שישראל רצתה (40% ו-54% בהתאמה). בקצה השמאלי המגמה מגיעה לשלילה מובהקת של הישגי המלחמה בעזה.

לדעתך, מהאפשרויות הבאות, האם ישראל השיגה את רוב מטרותיה במלחמה בעזה? (%)

מקדם מדי לדעת	לא רק שלא היו לישראל הישגים, המלחמה פגעה בה	היו לישראל מעט מאוד הישגים במלחמה	היו לישראל כמה הישגים, אבל לא קרוב למה שרצתה	לא בטוח שהשיגה את הרוב, אבל השיגה חלק גדול	כן, השיגה את רוב (או כל) המטרות	
4	10	8	29	38	12	כלל הישראלים
2	7	7	32	42	10	יהודים
10	21	13	16	23	17	ערבים
1	2	3	19	59	16	ימין
1	2	2	34	49	11	ימין-מרכז
7	10	14	40	27	3	מרכז
1	14	13	54	13	4	שמאל-מרכז
0	32	16	45	6	0	שמאל

בהמשך לשאלת ההישגים בעזה, בחנו מה הישראלים חושבים שיקרה לשלטון חמאס בסוף המלחמה בעזה (שאוּלִי כבר הסתיימה). בהשוואה לשנה שעברה, נרשמה עלייה משמעותית בשיעור הסבורים כי שלטון חמאס ימשיך להתקיים כפי שהוא - מ-27% ביוני 2025 ל-42% בחודש הנוכחי, בעוד ששיעור המאמינים כי שלטון חמאס יופל ולא יתקיים יותר נחתך כמעט בחצי, מ-30% ל-17%. באופן דומה לשנה שעברה, גם החודש שלישי (30%) מהישראלים מעריכים כי שלטון חמאס ימשיך להתקיים בשם אחר. במיוחד בקרב המשיבים היהודים חלה עלייה משמעותית בהערכה כי חמאס ישמור על שלטונו (מ-23% ל-43%) לצד צניחה באמונה כי יפול ולא יקום יותר (מ-34% ל-18%). בשונה מהמגזר היהודי, הציבור הערבי מציג יציבות בין השנים, כאשר 40% מעריכים כי שלטון חמאס ימשיך להתקיים, רבע (25%) סבורים שימשיך בשם אחר, ו-15% מאמינים כי השלטון יופל.

קיים קשר ישיר בין מיקום אידאולוגי לבין הערכת הסיכוי להפלת חמאס, כאשר תפיסת ההכרעה המלאה מרוכזת בימין באופן כמעט בלעדי, בעוד שבמרכז ובשמאל ההערכה היא כי יעד זה של ישראל לא יושג. שלישי מהמזדהים כימין מעריכים כי חמאס יופל ולא יתקיים יותר, לעומת רבע הסבורים שימשיך להתקיים ושלישי הסבורים שימשיך בשם אחר. בימין-מרכז רמת האופטימיות נחלשת, כאשר רק חמישית מאמינים בהפלת השלטון, שלישי צופים המשכיות בשם אחר, והקבוצה הגדולה ביותר (44%) סבורה כי חמאס ימשיך להתקיים במתכונתו הנוכחית. ככל שנעים שמאלה, הציפייה להפלת חמאס נעלמת כמעט כליל: במרכז ובשמאל-מרכז נרשם שיעור זהה וזניח של 4% בלבד המאמינים בהפלת השלטון, מול שני שלישי (62%) בשני המחנות המשוכנעים כי חמאס ימשיך להתקיים. בקצה השמאלי המגמה מגיעה לשיאה, כאשר שיעור אפסי מאמינים כי שלטון חמאס יופל, חמישית סבורים שימשיך להתקיים בשם אחר, ורוב של שלושה רבעים מהמשיבים (74%) קובעים כי ארגון חמאס ימשיך להתקיים.

מהאפשרויות הבאות, האם את/ה סבור/ה שבתום התמרון בעזה... (%)

אף אחד מאלה / לא יודע/ת	שלטון חמאס ימשיך להתקיים	שלטון חמאס ימשיך להתקיים בשם אחר	שלטון חמאס יופל ולא יתקיים יותר	
13	27	30	30	כלל הישראלים יוני 2025
10	42	30	17	כלל הישראלים יוני 2026
12	23	30	34	יהודים יוני 2025
8	43	32	18	יהודים יוני 2026
17	41	27	15	ערבים יוני 2025
20	40	25	15	ערבים יוני 2026
8	26	35	30	ימין
6	44	33	17	ימין-מרכז
8	62	26	4	מרכז
4	62	30	4	שמאל-מרכז
13	74	13	0	שמאל

הערכת הציבור הישראלי בנוגע לאפשרות הקמת יישובים יהודיים ברצועת עזה משקפת יציבות גבוהה בהשוואה לשנה שעברה ונטייה של רוב הישראלים לשלול תרחיש זה. שני שלישי (65%) מהציבור הישראלי מעריכים כעת כי ישראל לא תקים יישובים יהודיים בתוך הרצועה, בעוד שרבע (25%) צופים הקמת יישובים בטווח של שנתיים-שלוש (18% במקומות הסמוכים לגבול ו-7% בעומק השטח). בפילוח המגזרי, עמדה זו דומיננטית עוד יותר בקרב הציבור היהודי, שבו רוב (69%) סבורים כי לא יוקמו יישובים, 18% צופים התיישבות סמוכת גבול, ורק 6% מאמינים בהקמת יישובים בעומק השטח. במגזר הערבי נרשמה השנה מגמת עליה בשלילת התרחיש: שיעור המעריכים כי ישראל לא תקים יישובים ברצועה עלה מ-41% ביוני 2025 ל-48% החודש, בעוד ששיעור המאמינים בהקמת יישובים בעומק השטח ירד מ-22% ל-15%.

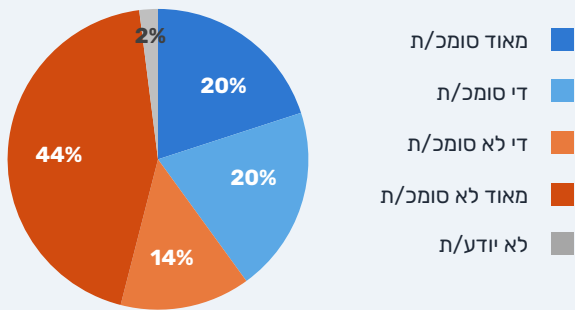
פילוח הממצאים לפי השקפה פוליטית מציג קונצנזוס רחב השולל את היתכנות המהלך במרכז ובשמאל, לעומת פיצול ניכר במחנה הימין. במרכז ובשמאל שוררת תמימות דעים כמעט מוחלטת כי ישראל לא תקים יישובים ברצועה, עם 91% בשמאל-מרכז, 80% במרכז ו-74% בשמאל. בימין-מרכז נרשמת מגמה דומה, שבה רוב גדול של 79% מעריכים כי לא יוקמו יישובים, 12% צופים הקמה סמוך לגבול ושיעור אפסי בלבד סבורים שיקומו יישובים בעומק השטח. מנגד, מחצית מהמזחים עצמם "ימין" שותפים להערכה הכללית כי ישראל לא תקים יישובים יהודיים, אולם נתח משמעותי של 46% סבורים כי המהלך אכן יתרחש בטווח של שנתיים-שלוש, כאשר 36% צופים התיישבות במקומות הסמוכים לגבול ו-10% מאמינים בהקמת יישובים בעומק השטח.

מהאפשרויות הבאות, האם את/ה סבור/ה שבתום התמרון בעזה... (%)

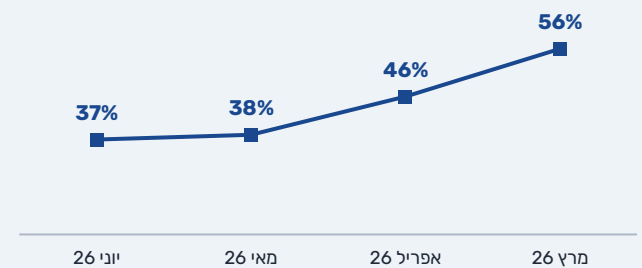
אף אחד מאלה / לא יודע/ת	ישראל לא תקים ישובים יהודיים בתוך רצועת עזה	בתוך שנתיים-שלוש ישראל תקים ישובים יהודיים בתוך רצועת עזה, כולל בעומק השטח	בתוך שנתיים-שלוש ישראל תקים ישובים יהודיים בתוך רצועת עזה, במקומות סמוכים לגבול הישראלי	
9	63	12	16	כלל הישראלים יוני 2025
9	65	7	18	כלל הישראלים יוני 2026
8	68	9	15	יהודים יוני 2025
8	69	6	18	יהודים יוני 2026
14	41	22	24	ערבים יוני 2025
17	48	15	21	ערבים יוני 2026
6	48	10	36	ימין
8	79	2	12	ימין-מרכז
13	80	2	5	מרכז
7	91	1	1	שמאל-מרכז
6	74	6	13	שמאל

אמון בהנהגה ובניצחון

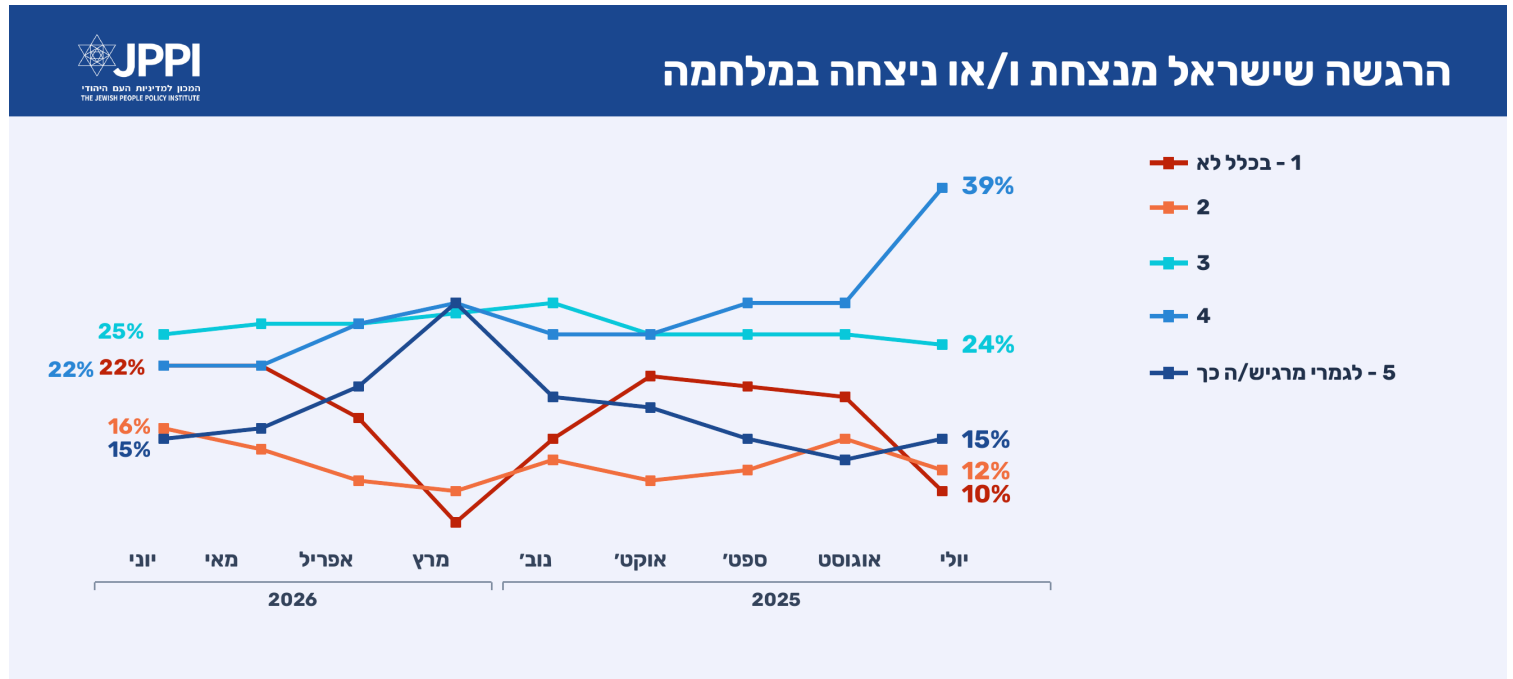
רמת האמון בראש הממשלה נתניהו

שיעור הסבורים שישראל מנצחת/ניצחה במלחמה באופן כללי

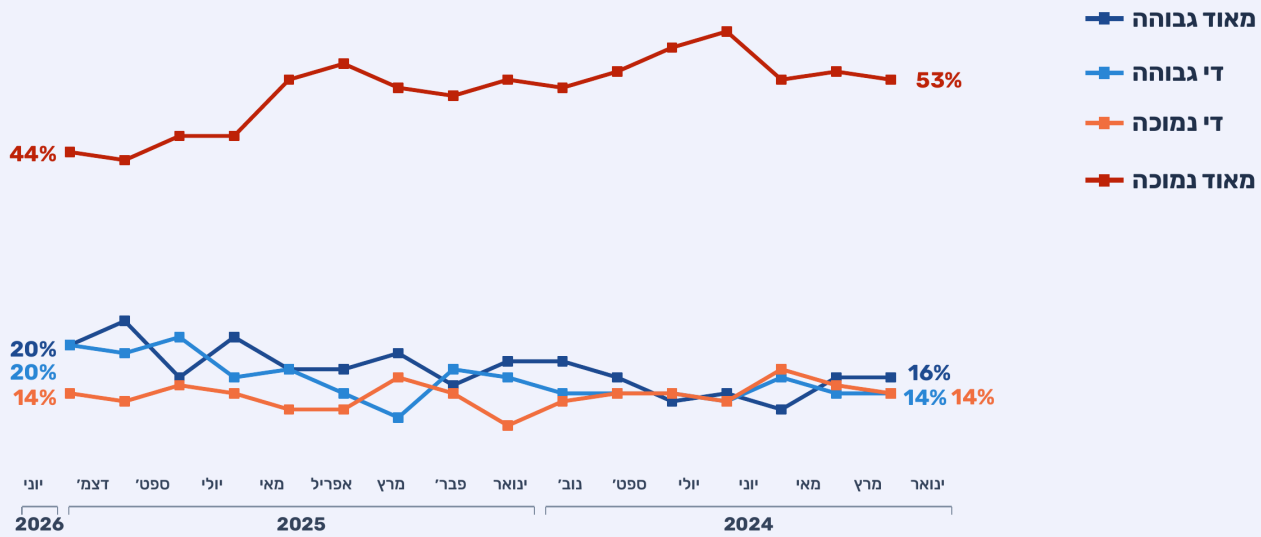

בחינת תחושת הניצחון של הציבור הישראלי במערכה הרב-חזיתית החודש מלמדת על התייצבות העמדות ברמת שפל יחסית, הממשיכה את המגמה של החודש הקודם (בהקשר זה יש לציין שוב כי הסקר נערך לפני ההודעה הסופית על ההסכם ארה"ב-איראן, והתבטאויות הנשיא דונלד טראמפ שנלוו אליו). שני שלישים מהציבור הישראלי אינם חשים שישראל מנצחת: למעלה משליש (38%) מבטאים תחושת ניצחון בדירוג נמוך, בעוד שרבע אוחזים בעמדת ביניים, ורק 37% שותפים לתחושת ניצחון - נתונים כמעט זהים לנתוני סקר מאי.

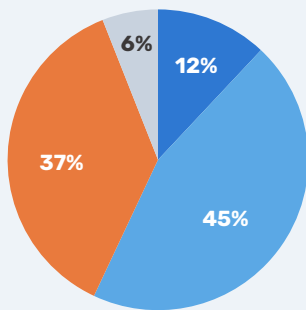
אחרי כמה חודשים שבהם לא בחנו את האמון של הישראלים בראש הממשלה בנימין נתניהו, נרשמה החודש תמונת מצב יציבה ומקוטבת, השומרת על המגמות שתועדו בסוף שנת 2025. החודש נרשם פיצול כמעט שווה בציבור הכללי בין אלו המביעים אמון בראש הממשלה לבין אלו השוללים אותו: ארבעה מכל עשרה ישראלים (40%) מעידים על רמת אמון גבוהה, המתחלקת באופן שווה בין 20% המדווחים על אמון "מאוד גבוה" ו-20% המדווחים על אמון "די גבוה". מנגד, למעלה ממחצית מהציבור (58%) מביעים חוסר אמון בנתניהו, כאשר רובם המוחץ נוקטים בעמדה הביקורתית והנחרצת ביותר - 44% מעידים על אמון "מאוד נמוך" בראש הממשלה, בעוד ש-14% הנותרים מגדירים את רמת האמון שלהם כ"די נמוכה". השוואה לנתוני דצמבר 2025 מחדדת את היציבות היחסית בעמדות הציבור, עם שינויים מינוריים בלבד שאינם חורגים מטווח של אוחזים בודדים, נתון שיכול להעיד על התקבעות תפיסת מנהיגותו של נתניהו בקרב המחנות השונים בחברה הישראלית.

רמת האמון בראש הממשלה בנימין נתניהו (כלל הישראלים)

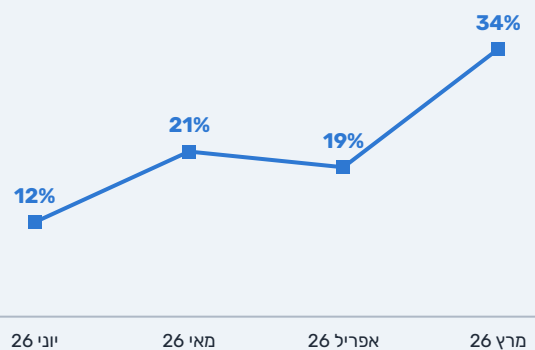
יחסי ארה"ב ישראל

פילוח האמון בטרמפ – יוני 2026

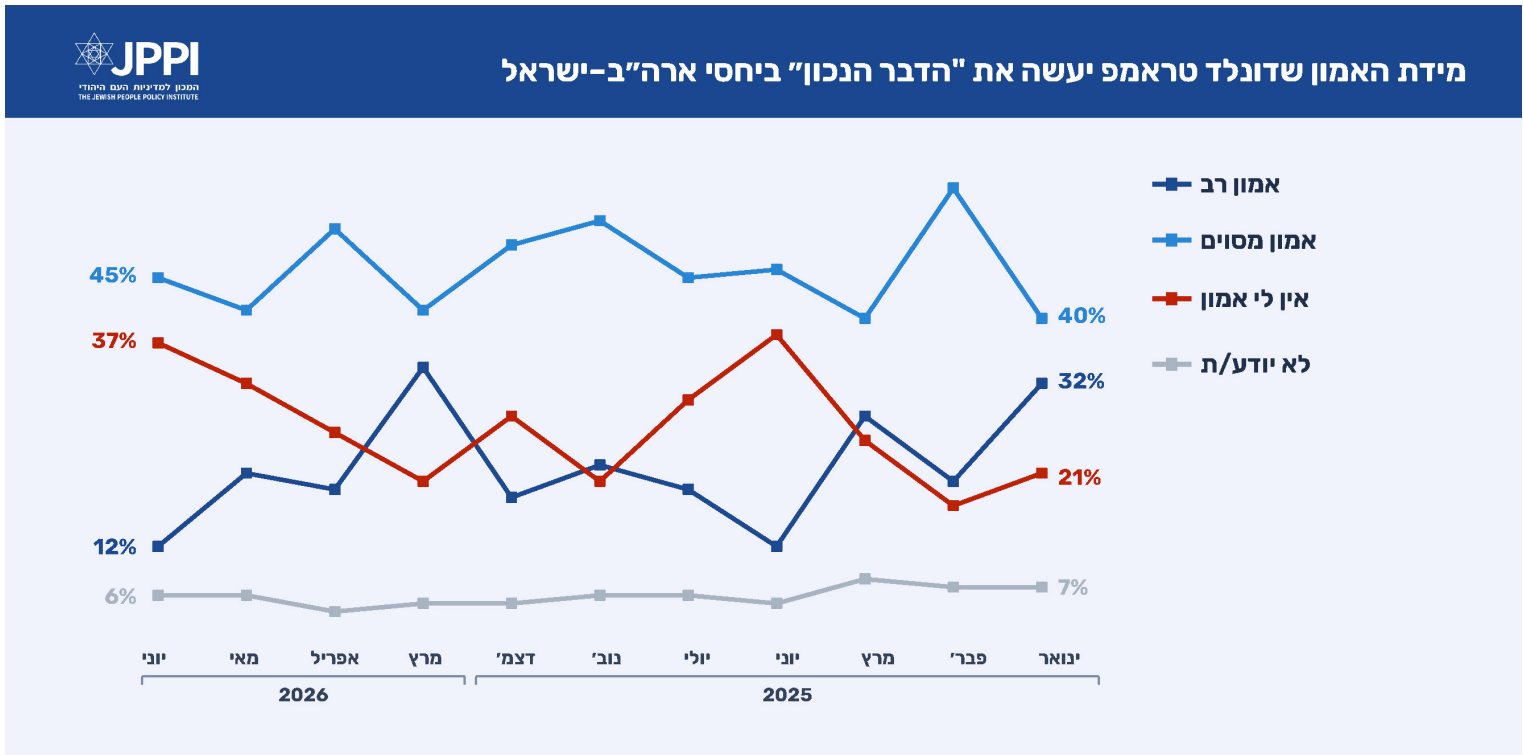

- אמון רב
- אמון מסוים
- אין לי אמון
- לא יודעת

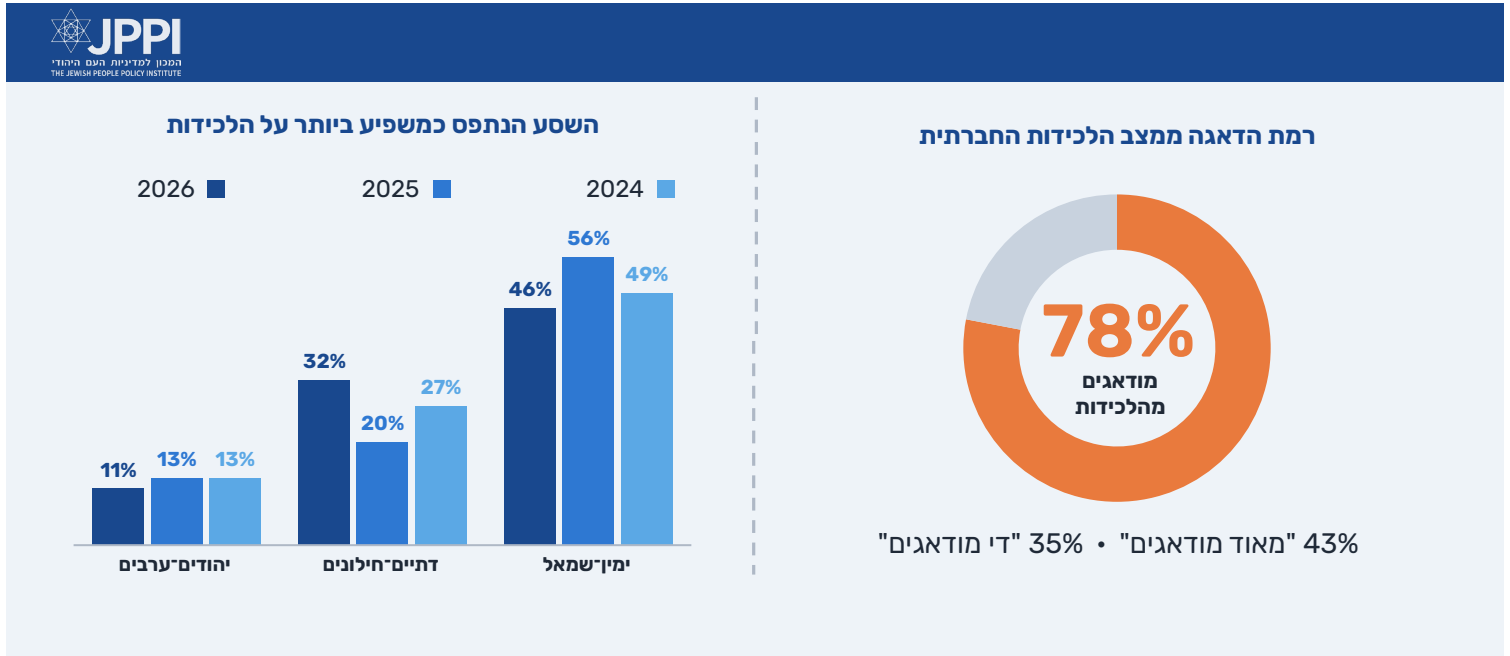
שיעור המשיבים בעלי "אמון רב" שטרמפ יפעל נכון בהקשר יחסי ארה"ב-ישראל

בחינת רמת האמון של הציבור הישראלי בדונלד טראמפ חושפת נסיגה מובהקת באמון הציבורי, המאופיינת בירידה חדה בציון המקסימלי ובעלייה במדדי השלילה. החודש רק שמינית (12%) מהישראלים מעידים על "אמון רב" בטרמפ - נתון המהווה ירידה משמעותית לעומת 21% שנרשמו בחודש מאי, ורחוק מאוד מנקודת השיא שנמדדה במרץ האחרון (34%) ימים ספורים אחרי תחילת מבצע "שאגת הארי". הקבוצה המובילה במדגם ממשיכה להיות אלו האוחזים ב"אמון מסוים" עם 45% (עליה קלה מ-41% במאי - כאמור, כל זה טרום ההסכם עם איראן). מנגד, חוסר האמון המוחלט מתחזק: שיעור הישראלים המצהירים כי "אין לי אמון" בטרמפ עלה ל-37% החודש, בהשוואה ל-32% בחודש הקודם. הנתונים שנרשמו החודש דומים להפליא למגמה הכללית שנרשמה בנקודת הזמן הנוכחית אשתקד (יוני 2025: 12% אמון רב, 46% אמון מסוים ו-38% אין אמון), דבר שיכול להצביע על תנודתיות מחזורית בעמדות הציבור הישראלי, המגיב ברגישות להתפתחויות הפוליטיות והדיפלומטיות.

לכידות חברתית

הציבור הישראלי מודאג ממצב הלכידות החברתית בישראל. זו דאגה עמוקה, נרחבת ויציבה בשנים האחרונות, כאשר רוב גדול מעיד על דאגה לעתיד החברה. החודש שלוש רבעים מהישראלים (78%) אמרו שהם מודאגים ממצב הלכידות. מנגד, רק חמישית (19%) אינם שותפים לדאגה. מבט על שלוש השנים האחרונות חושף יציבות ברמת הדאגה הגבוהה של הישראלים. תחושת השבר החברתי הפכה למאפיין קבוע ומובנה בתודעה הציבורית. היהודים מציגים את רמת הדאגה הגבוהה יותר, כאשר שמונה מכל עשרה מהם חשים דאגה מהמצב. בקרב הערבים נרשמת החודש תמונה מתונה במעט אך עדיין שלילית: למרות שרמת הדאגה הכללית עומדת על שלוש רבעים, רובם נוקטים בעמדת הביניים "אני די מודאג/ת" (40%), בעוד ששיעור המדווחים על דאגה חריפה נמוך בהשוואה ליהודים ועומד על 32%. בבחינת המגמה לאורך זמן בקרב המשיבים הערבים, ניכר כי לאחר התמתנות מסוימת ברמות הדאגה הכוללות שנרשמה אשתקד, החודש התקבעו העמדות על שיעור זה של מודאגים.

באופן כללי, איך היית מגדיר/ה את ההרגשה שלך ביחס למצב של הלכידות החברתית בישראל? (%)

לא יודע/ת	אני בכלל לא מודאג/ת	אני די לא מודאג/ת	אני די מודאג/ת	אני מאוד מודאג/ת	
2	4	13	40	42	כלל הישראלים - יוני 24
2	5	15	37	42	כלל הישראלים - יוני 25
3	5	14	35	43	כלל הישראלים - יוני 26
1	4	13	38	44	יהודים - יוני 24
1	4	15	36	44	יהודים - יוני 25
2	5	14	34	45	יהודים - יוני 26
6	5	11	47	31	ערבים - יוני 24
6	5	16	38	34	ערבים - יוני 25
7	5	16	40	32	ערבים - יוני 26

בפילוח אידאולוגי נרשם כי הדאגה בנוגע ללכידות החברתית בישראל מתחזקת ככל שנעים שמאלה. בקצה הימני של המפה, נרשמת העמדה המתונה ביותר, שבה הקבוצה המובילה היא של מי שאומרים "די מודאגים" (40%), לצד חמישית (22%) "מאוד מודאגים", ושליש (36%) שאינם מודאגים כלל או די לא מודאגים. מגמה זו משתנה כבר בימין-מרכז, שם רמת הדאגה הכוללת מזנקת ל-84% והתשובה הדומיננטית הופכת ל"מאוד מודאגים" (47%). במרכז ובשמאל-מרכז רוב גדול מדווחים על דאגה עמוקה (67%-ו-72% בהתאמה), ושיעור הלא-מודאגים צונח לאחוזים בודדים.

באופן כללי, איך היית מגדיר/ה את ההרגשה שלך ביחס למצב של הלכידות החברתית בישראל? (%)

לא יודע/ת	אני בכלל לא מודאג/ת	אני די לא מודאג/ת	אני די מודאג/ת	אני מאוד מודאג/ת	
2	7	29	40	22	ימין
2	5	10	37	47	ימין-מרכז
2	2	2	27	67	מרכז
3	1	1	22	72	שמאל-מרכז
0	0	10	6	84	שמאל

כמו בשנה שעברה, החודש בחנו שוב גם איזה מתח בין קבוצות שונות הישראלים מזהים כזה שהכי משפיע על הלכידות. בעוד שהשסע הפוליטי נותר הגורם המשפיע ביותר, חלה עלייה בשיעור הסבורים כי השסע הדתי-חילוני דומיננטי. בקרב כלל הישראלים, המתח בין ימין לשמאל מוביל עם 46%, אך מדובר בירידה ניכרת לעומת שנה שעברה (56% ביוני 2025). מנגד, חלה עלייה משמעותית בשיעור התופסים את המתח בין דתיים לחילונים כמרכזי, שעלה ל-32% (שיא של שלוש שנים, לעומת 20% ביוני 25). פילוח מגזרי מציג פערים בתפיסות: בציבור היהודי, מחצית (52%) מזהים את המתח הפוליטי כמשפיע ביותר ושליש (36%) מצביעים על המתח הדתי-חילוני (עלייה מ-23% בשנה שעברה), בעוד שהמתח הלאומי (יהודים-ערבים) נתפס כזניח ועומד על 3% בלבד. לעומת זאת, בקרב המשיבים הערבים, השסע הלאומי בין יהודים לערבים נותר הדומיננטי ביותר בפער ניכר עם 44% (המשך מגמת ירידה מ-55% ב-2024 ו-50% ב-2025), כאשר במקביל נרשמה גם אצלם עלייה בזיהוי של השסע הדתי-חילוני כמשמעותי. (18% השנה לעומת 9% בשנה שעברה).

מהאפשרויות הבאות, איזה מתח בחברה הישראלית נראה לך הכי משפיע על הלכידות החברתית? (%)

לא יודע/ת	ימין-שמאל	עשירים-עניים	מזרחים-אשכנזים	יהודים-ערבים	דתיים-חילונים	
5	49	3	4	13	27	כלל הישראלים - יוני 24
4	56	2	5	13	20	כלל הישראלים - יוני 25
5	46	1	4	11	32	כלל הישראלים - יוני 26
4	56	3	4	3	31	יהודים - יוני 24
3	63	2	5	4	23	יהודים - יוני 25
4	52	1	4	3	36	יהודים - יוני 26
8	20	1	3	55	13	ערבים - יוני 24
6	26	2	7	50	9	ערבים - יוני 25
8	22	2	6	44	18	ערבים - יוני 26

זהות פוליטית

בחודש מאי פורסם מטעם ראש הממשלה סרטון בשם "אבא, אמא - אני ביביסט". הסרטון עורר סערה ציבורית, כשהציג סיטואציה שבה צעיר "יוצא מהארון" הפוליטי בפני הוריו אנשי השמאל ומתוודה על היותו תומך נתניהו - מהלך המלווה בחשש כבד מתגובת סביבתו הקרובה. בחנו החודש האם הישראלים סבורים שימנים אכן מתביישים לחשוף את עמדתם בסביבה שלהם. מהנתונים עולה כי הסרטון תיאר תופעה שהישראלים מניחים את קיומה: רובם (59%) מסכימים כי יש תופעה של אנשי ימין המתביישים להצהיר על עמדותיהם בפני סביבתם. מנגד, שלישי (32%) סבורים כי תופעה זו כמעט ולא קיימת או לא קיימת כלל. בקרב הערבים שיעור הסבורים כי כמעט ואין ישראלים בעלי עמדות ימין שמתביישים להגיד זאת או בכלל אין כאלה (39%) - גבוה מאשר שיעור היהודים הסבורים כך (29%).

פילוח הממצאים לפי השקפה פוליטית חושף פער גדול בין המחנות הפוליטיים, הממחיש כיצד חוויית הבושה נתפסת כעובדה בעיקר במחנה הימין עצמו. בקרב המשיבים המגדירים עצמם כ"ימין", רוב גדול (85%) משוכנעים כי ישנם תומכי ימין המתביישים לחשוף את עמדותיהם. תפיסה זו נותרת חזקה מאוד גם בימין-מרכז, שם שני שלישים מהמשיבים (66%) מזהים קושי חברתי כזה. מנגד, ככל שנעים שמאלה על הציר האידיאולוגי, ההכרה בקיומה של בושה חברתית של אנשי הימין פוחתת בהדרגה: במחנה המרכז 41% מזהים את קיומה של התופעה (אל מול 42% השוללים אותה), ובמחנות השמאל-מרכז והשמאל הרוב הגדול קובע כי כמעט או בכלל אין אנשי ימין המתביישים בעמדותיהם (64% ו-51% בהתאמה).

לדעתך, האם יש ישראלים בעלי עמדות ימין שמתביישים לומר את זה לסביבה הקרובה שלהם? (%)

לא יודע/ת	לא, בכלל אין כאלה	לא, כמעט אין כאלה	כן, יש מעט כאלה	כן, יש הרבה כאלה	
10	13	19	21	38	כלל הישראלים
8	10	19	21	41	יהודים
17	22	17	22	22	ערבים
4	5	6	18	67	ימין
4	11	19	19	47	ימין-מרכז
16	13	29	21	20	מרכז
11	22	42	22	3	שמאל-מרכז
10	16	35	32	6	שמאל

פרישה דומה של תשובות, אך בעוצמה נמוכה משמעותית, נרשמת גם ביחס לשאלה ההפוכה: האם יש תומכי שמאל שמתקשים לחשוף את עמדתם בסביבה החברתית שהם חיים בה. מקרב כלל הישראלים, קרוב למחצית מהמשיבים (46%) סבורים כי יש אנשי שמאל המתביישים להצהיר על עמדותיהם, למול 45% השוללים את קיומה של התופעה. פילוח מגזרי מראה כי בעוד שבקרב הציבור היהודי הדעות חלוקות באופן שווה (45% מזהים בוושה חברתית לעומת 48% ששוללים אותה), במגזר הערבי התחושה נוטה לקיומו של קושי חברתי: מחצית מהמשיבים הערבים (53%) מעריכים כי ישנם אנשי שמאל המתביישים לחשוף את עמדותיהם, ורק שליש (30%) סבורים שאין כאלה.

פילוח הממצאים לפי השקפה פוליטית מציג שוב קשר הדוק בין השיוך האידיאולוגי של המשיב לבין זיהוי תחושת הבושה, כאשר הפעם ישראלים בקוטב מהמרכז ושמאלה הם שמדווחים על חוויית הבושה בעוצמה הגבוהה ביותר. בקצה השמאלי של המפה, רוב (80%) מעידים כי תומכי המחנה שלהם מתביישים להביע את עמדתם. תפיסה זו נותרת דומיננטית גם בשמאל-מרכז (69% מזהים קושי לעומת 23% ששוללים), ואף במחנה המרכז היא עמדת הרוב עם 54%. מנגד, כאשר נעים ימינה על הציר הפוליטי, ההכרה בקושי של תומכי השמאל יורדת: בימין-מרכז 53% שוללים את קיומה של התופעה, ובימין שני שלישים (67%) קובעים כי אין אנשי שמאל המתביישים בעמדותיהם (38% כמעט אין ו-29% בכלל אין). למעשה, 85% מהמזדהים כימין מדווחים על בושה אצל אנשי ימין, ו-80% מהמזדהים כשמאל מדווחים על בושה אצל אנשי שמאל. אך העובדה שהימין גדול מספרית הרבה יותר מהשמאל באה לידי ביטוי בתוצאה הכללית.

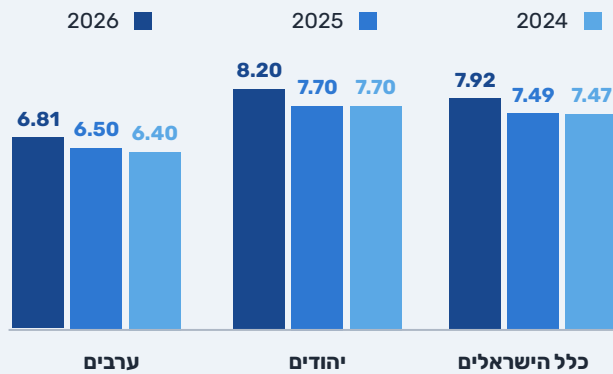
לדעתך, האם יש ישראלים בעלי עמדות שמאל שמתביישים לומר את זה לסביבה הקרובה שלהם? (%)

לא יודע/ת	לא, בכלל אין כאלה	לא, כמעט אין כאלה	כן, יש מעט כאלה	כן, יש הרבה כאלה	
9	18	27	29	17	כלל הישראלים
7	19	29	29	16	יהודים
17	12	18	30	23	ערבים
4	29	38	21	7	ימין
5	20	33	32	11	ימין-מרכז
14	6	26	34	20	מרכז
8	5	18	36	33	שמאל-מרכז
6	10	3	35	45	שמאל

חברה ישראלית

מדיניות מול אחדות - הקשחת עמדות רוחבית

"חשוב שהמדיניות תהיה כמו שאני רוצה" (ממוצע 0-10)

כמו בשנה שעברה בחנו החודש כמה חשוב לישראלים שהמדיניות של ישראל תהיה "כמו שהם רוצים". כאשר 0 מסמן - "לא חשוב בכלל" ו-10 מסמן "חשוב מאוד" - הממוצע של התשובות לשאלה "כמה חשוב לך שהמדיניות של ישראל תהיה כמו שאת/ה רוצה" עומד על 7.92. כלומר, מרבית הישראלים מעידים כי חשוב להם שהמדיניות של ישראל תהיה כמו שהם רוצים. ממוצע זה גבוה מעט ביחס לממוצע שנרשם בשנתיים האחרונות בשאלה זו (7.47 בשנת 2024 ו-7.49 בשנת 2025). בקרב היהודים נרשם ממוצע גבוה יותר (8.2) ביחס לזה שנרשם אצל הערבים (6.81). בשתי הקבוצות הממוצע שנרשם השנה גבוה מזה שנרשם בשנתיים הקודמות.

הממוצע בקרב המשתייכים לקבוצות הנמצאות בקצוות המפה הפוליטית גבוה מזה של אלו הנמצאות במרכז המפה הפוליטית. כלומר, למשתייכים לקבוצות האידיאולוגיות "שמאל" ו"ימין" חשוב יותר שהמדיניות של ישראל תהיה כמו שהם רוצים, מאשר למשתייכים לקבוצות "שמאל-מרכז", "מרכז" ו"ימין-מרכז". ביחס לשנתיים הקודמות, כלל הקבוצות האידיאולוגיות הקשוחות את עמדותיהן, מגמה שונה מזו שנרשמה בשנה שעברה, אז נרשמה עלייה רק בקרב הקבוצות בקצוות ואילו קבוצות המרכז התרככו מעט.

בסולם של 0 עד 10, כמה חשוב לך שהמדיניות של ישראל תהיה כמו שאת/ה רוצה?

2026	2025	2024	
7.92	7.49	7.47	כלל הישראלים
8.20	7.7	7.7	יהודים
6.81	6.5	6.4	ערבים
8.54	8.1	8.0	ימין
7.96	7.4	7.6	ימין-מרכז
7.68	7.5	7.6	מרכז
8.08	7.5	7.6	שמאל-מרכז
8.45	8.5	7.8	שמאל

בשאלה דומה הנוגעת לחשיבות שהמשיבים רואים לאחדות בחברה הישראלית - הממוצע עמד על 7.91. זו עלייה קלה ביחס לשנה שעברה שבה הממוצע עמד על 7.83. מעניין לציין כי מגמה זו נרשמה השנה רק בקרב הערבים. עם זאת, הממוצע של היהודים בשאלה זו גבוה מזה של הערבים, כלומר, הם רואים ערך גדול יותר באחדות מאשר הערבים. בחלוקה אידיאולוגית חלה ירידה קלה בממוצע של כלל הקבוצות האידיאולוגיות, מלבד קבוצת ה"שמאל" שבה נרשמה עלייה קלה.

בסולם של 0 עד 10, עד כמה חשוב לך שבחברה הישראלית תהיה אחדות?

2026	2025	2024	
7.91	7.83	8.05	כלל הישראלים
8.03	8.1	8.3	יהודים
7.41	6.9	7.0	ערבים
8.08	8.0	8.7	ימין
8.42	8.6	9.0	ימין-מרכז
8.05	8.3	8.3	מרכז
7.87	8.0	7.8	שמאל-מרכז
5.58	6.9	6.9	שמאל

בהמשך לשאלות אלה, בחנו החודש גם מספר שאלות על פשרות שהמשיבים מוכנים לעשות כדי לחזק את הלכידות. המשיבים התבקשו למקם את עמדתם על סקלה שבצידה האחד "מקסימום אחדות בחברה" (ופחות ייצוג לעמדות שלהם) – ובצידה השני ייצוג מקסימלי למדיניות שהם רוצים (במחיר של פחות לכידות בחברה).

השנה נמשכה מגמת ההתחזקות של רצון הישראלים שהמדיניות תתאם את עמדותיהם, גם כשהמשמעות היא פחות לכידות בחברה הישראלית. שינוי זה נרשם רק בקרב יהודים ואילו בקרב הערבים נרשמה מגמה הפוכה. ככל שמתקדמים מקבוצות הקצה (ימין – הקבוצה הגדולה בישראל, ושמאל – הקטנה בישראל) לכיוון המרכז (ימין-מרכז, מרכז, שמאל-מרכז), עולה הרצון של המשיבים בלכידות ועולה הנכונות לוותר לשם כך על עמדות.

עכשיו נסה למקם את הסמן על המקום שהוא בעיניך האיזון הנכון בין הרצון שלך שהמדיניות תהיה כמו שאתה רוצה, לבין הרצון שלך שבחברה הישראלית תהיה אחדות. (כלומר, ככל שתשים את הסמן בכיוון העמדות שלך תהיה פחות אחדות, וככל שתשים אותו בכיוון אחדות המדיניות תהיה פחות לפי העמדות שלך)

2026	2025	2024	
0.00	0.17	0.53	כלל הישראלים
-0.26	0.05	0.3	יהודים
1.06	0.65	1.44	ערבים
-0.88	-0.46	-0.03	ימין
0.35	0.63	0.88	ימין-מרכז
0.33	0.79	0.61	מרכז
-0.12	0.35	0.27	שמאל-מרכז
-1.32	-0.96	-0.25	שמאל

*בסקלה בין 5-ל5+

לאחר ששאלת האיזון בין מדיניות ללכידות נבחנה באופן עקרוני, פנינו לבחון אותה ביחס לנושאים ספציפיים. כלומר, כמה חשוב שהמדיניות בנושא מסוים תהיה בהתאם לאידיאולוגיה של המשיב - לעומת האפשרות שהמדיניות תהיה פחות לפי עמדתו אבל תביא ליתר לכידות חברתית. בשאלה על הסוגייה של יחסי ישראל והפלשתינים המשיכה השנה מגמת הירידה בנכונות של ישראלים לוותר על מימוש עמדותיהם לטובת לכידות חברתית. ירידה זו נרשמה גם היא רק בקרב היהודים ואילו בקרב הערבים נרשמה עלייה במידת הנכונות לביצוע פשרות בהקשר הפלשתיני לצורך יצירת לכידות.

בדומה לשאלה הקודמת, גם בשאלה זו, ככל שמתקרבים למרכז המפה האידיאולוגית, עולה הרצון באחדות גם במחיר של פשרה מדינית או אידיאולוגית. בקרב המזדהים עצמם "שמאל" נרשם הציון המעיד על הרצון הכי מובהק במימוש מדיניות גם על חשבון לכידות (-2.46), כלומר הם הקבוצה שהכי פחות מוכנה להתפשר על המדיניות בנושא ישראל והפלשתינים לטובת לכידות חברתית. אחריה באה קבוצת ה"ימין" (-2.42), שגם בה נכונות נמוכה לוותר על עמדות לטובת לכידות.

עכשיו הסרגל מתייחס לנושא ספציפי. צד אחד מסמל את העמדות שלך בנושא של ישראל והפלשתינים. צד שני מסמל את האחדות של החברה. אנא נסה/י למקם את הסמן על האיזון הנכון בעיניך בין הרצון שלך שהמדיניות בנושא של ישראל והפלשתינים תהיה כמו שאת/ה רוצה, לבין הרצון שלך שבחברה הישראלית תהיה אחדות

2026	2025	2024	
-0.79	-0.59	-0.37	כלל הישראלים
-1.15	-0.8	-0.7	יהודים
0.64	0.2	0.91	ערבים
-2.46	-2.3	-1.6	ימין
-0.39	-0.1	0.2	ימין-מרכז
0.13	0.6	0.2	מרכז
0.17	0.2	0.1	שמאל-מרכז
-2.42	-1.4	-1.4	שמאל

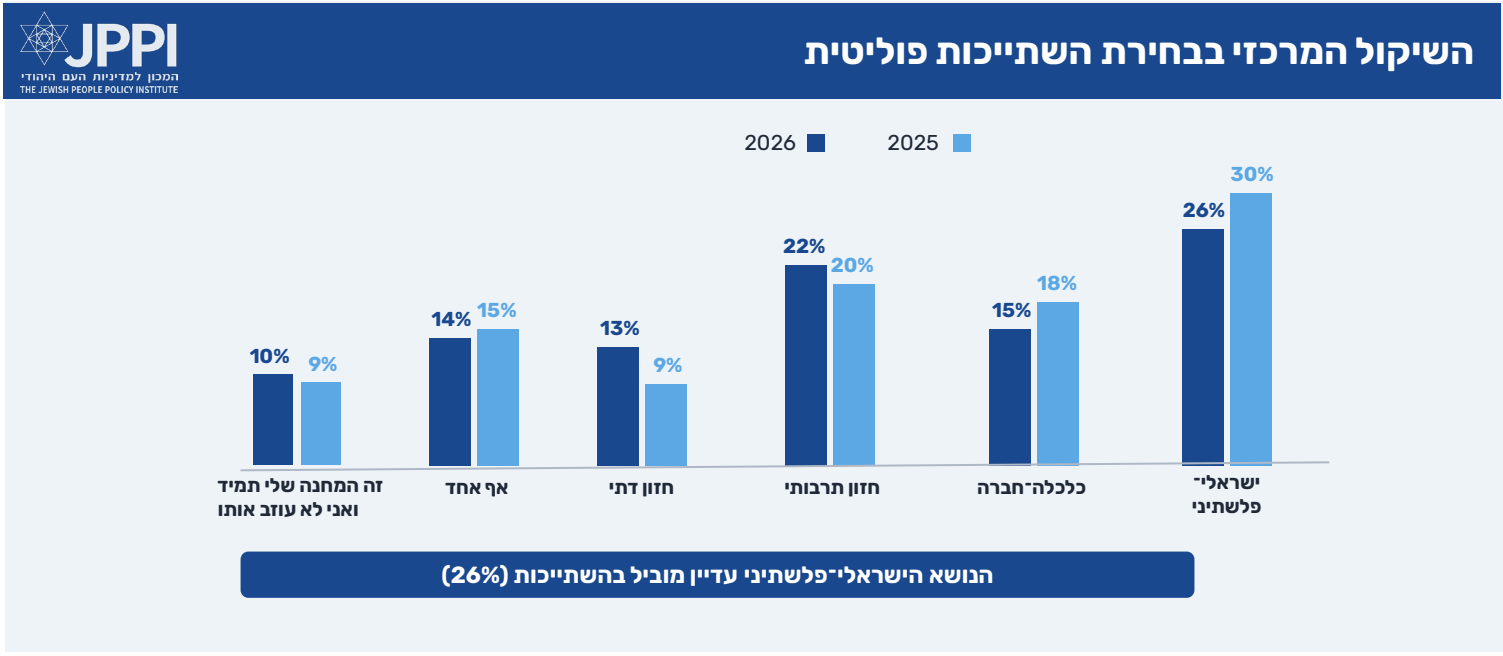
באותו אופן, בחנו גם את הרצון לממש עמדות באופן מלא לעומת הנכונות להתפשר על מדיניות לטובת לכידות – בהקשר ל"יחסי הממשלה ומערכת המשפט". ביחס לשנה שעברה חלה ירידה במידת הנכונות של הישראלים להתפשר בהקשר זה. בדומה לשאלות הקודמות בנושא – גם כאן מגמה זו נרשמה רק בקרב היהודים ואילו בקרב הערבים נרשמה המגמה ההפוכה – נכונות גבוהה יותר להתפשר בנושא יחסי הממשלה ומערכת המשפט, על מנת שבחברה הישראלית תהיה יותר אחדות.

עכשיו הסרגל מתייחס לנושא ספציפי. צד אחד מסמל את העמדות שלך בנושא של ישראל והפלשתינים. צד שני מסמל את האחדות של החברה. אנא נסה/י למקם את הסמן על האיזון הנכון בעיניך בין הרצון שלך שהמדיניות בנושא של ישראל והפלשתינים תהיה כמו שאת/ה רוצה, לבין הרצון שלך שבחברה הישראלית תהיה אחדות

2026	2025	
-1.17	-1.02	כלל הישראלים
-1.60	-1.3	יהודים
0.56	0.2	ערבים
-2.10	-1.8	ימין
-1.01	-0.6	ימין-מרכז
-0.89	-0.2	מרכז
-2.03	-1.3	שמאל-מרכז
-3.06	-2.7	שמאל

השתייכות פוליטית

הסכסוך הישראלי-פלשתיני נותר השיקול המוביל (26%) בבחירה של ישראלים לאיזה מחנה פוליטי הם משתייכים, אך נושא זה איבד מעט מחשיבותו ביחס לשנה שעברה (30%). במקביל, נרשמה עלייה קלה בחשיבותם של "החזון התרבותי" ו"החזון הדתי" כאלה שמובילים ישראלים להזדהות עם מחנה פוליטי מסויים. בפילוח המגזרי ניכר כי בקרב הציבור היהודי חלה תזוזה לאורך שלוש השנים האחרונות: משקלו של הנושא הישראלי-פלשתיני ירד ב-4% והנושא הכלכלי איבד 5%, בעוד שהחזון הדתי רשם עלייה. מנגד, במגזר הערבי נרשמה מגמה הפוכה של עלייה במידת החשיבות שמוקנית לנושא הישראלי-פלשתיני, שהפך לשיקול המרכזי המוביל לצד הנושא הכלכלי. עוד מעניין לציין כי שיעור המשיבים הערבים שבחרו באפשרות "אף אחד מאלה" נותר גבוה, אך רשם ירידה מ-37% ל-29%.

כשאת/ה מחליט/ה אם את/ה במחנה "הימין", "המרכז" או "השמאל", מה מהאפשרויות הבאות הוא השיקול המרכזי שלך בהחלטה הזאת? (%)

אף אחד מאלה	זה המחנה שלי תמיד ואני לא עוזב/ת אותו	זה המחנה שהחזון הדתי שלו לישראל יותר דומה לשלי	זה המחנה שהחזון התרבותי שלו לישראל יותר דומה לשלי	זה המחנה שאני מסכימ/ה איתו בנושאי כלכלה וחברה	זה המחנה שאני מסכימ/ה איתו בנושאי הישראלי-פלשתיני	
15	9	9	20	18	30	כלל הישראלים יוני 2025
14	10	13	22	15	26	כלל הישראלים יוני 2026
10	8	11	22	18	31	יהודים יוני 2024
10	9	10	23	16	32	יהודים יוני 2025
11	10	15	24	13	27	יהודים יוני 2026
37	7	5	10	22	18	ערבים יוני 2025
29	8	8	10	21	24	ערבים יוני 2026

בחינת הגורמים המגדירים את השיוך למחנה ה"ימין" בעיני הציבור הישראלי חושפת הסכמה רחבה וגורפת כי סוגיית הליבה המדינית - ההתנגדות להקמת מדינה פלשתינית - היא סממן הזהות המרכזי והחשוב ביותר של המחנה, בעוד שיתר המאפיינים הפוליטיים, המשפטיים והפרסונליים זוכים למשקל נמוך ומבוזר בהרבה. בקרב כלל הישראלים, התנגדות למדינה פלשתינית מובילה בפער עצום עם 64% (ומגיעה לשיא של 69% בקרב הציבור היהודי ו-45% בקרב הערבים), כאשר במקום השני והשלישי ניצבות ההתנגדות לשיבה עם מפלגות ערביות (29%) והתמיכה ברפורמה המשפטית המקורית (32%). בקרב המזוהים עצמם "ימין" ההגדרה העצמית נשענת על שלוש רגליים אידאולוגיות: התנגדות למדינה פלשתינית (79%), תמיכה ברפורמה המשפטית (54%) והתנגדות לשותפות קואליציונית עם מפלגות ערביות (35%). מנגד, מעמדו של ראש הממשלה נתניהו כסמל זהות של הימין נתפס כחשוב במיוחד להגדרת הימין דווקא בעיני מי שאינם תומכי ימין. בעוד שבימין רק עשירית תופסים את התמיכה בהמשך כהונתו של נתניהו כמאפיין מגדיר של איש ימין אמיתי (ו-19% בימין-מרכז), דווקא במחנות השמאל-מרכז (38%) והשמאל (45%) נוטים לייחס לימין אופי פרסונלי הממוקד בתמיכה בנתניהו. נתונים דומים נרשמו גם ביחס להתנגדות לוועדת חקירה ממלכתית וההתנגדות לשיבה עם ערבים בקואליציה. סוגיות כלכליות וסקטוריאליזם, כמו הורדת מיסים או תמיכה בבחורי ישיבות, נותרו בשולי הגדרת הזהות הימנית עבור כלל המחנות.

רוב היהודים בישראל מגדירים את עצמם כמי שמזדהים עם עמדות "ימין. אנחנו מבקשים לברר מה זה בעיניך "ימין"? להלן רשימה של 10 עמדות, שהוזכרו בחודשים האחרונים כעמדות של ה"ימין" (בצדק או לא בצדק). אנא סמני/י מאלה את השלוש הכי חשובות שמגדירות בעיניך את מי שבאמת שייך ל"ימין" * (%)

לא סימנתי בכלל, כי אני לא יודע/ת	ימין זה להיות נגד ישיבה עם מפלגות ערביות בקואליציה	ימין זה הקמת התנחלויות בתוך רצועת עזה	ימין זה לתקציבים לתאגיד השידור הציבורי	ימין זה להיות בעד תוספת שעות לחיזוק הזהות היהודית בבתי הספר	ימין זה להיות נגד ועדת חקירה ממלכתית למלחמה בראשות שופט עליון	ימין זה להיות בעד המשך כהונה של ראש הממשלה נתניהו	ימין זה להיות בעד תמיכה בבחורי ישיבות שלומדים ברצינות	ימין זה להיות בעד הורדת מיסים	ימין זה להיות נגד מדינה פלשתינית	ימין זה להיות בעד הרפורמה המשפטית המקורית	
9	29	21	2	14	18	23	9	15	64	32	כלל הישראלים
7	32	21	2	17	18	21	10	16	69	37	יהודים
16	15	17	2	4	16	32	6	8	45	13	ערבים
3	35	27	1	21	18	10	7	12	79	54	ימין
5	26	11	1	17	20	19	10	24	72	36	ימין-מרכז
19	29	20	3	11	16	26	8	12	55	20	מרכז
9	46	33	4	11	28	38	4	11	61	13	שמאל-מרכז
3	45	26		6	19	45		19	65	19	שמאל

* (אפשר לסמן עד 3 היגדים)

* נתוני סקר יוני של המכון למדיניות העם היהודי נאספו בין התאריכים 8.6.2026-2 איסוף הנתונים במגזר היהודי באמצעות הפאנל של אתר המדד (547 משיבים), ובמגזר הערבי באמצעות חברת אפקאר (225 מרואיינים, כמחציתם אינטרנטי ומחציתם טלפוני). הנתונים נותחו ושוקללו על פי הצבעה ודתיים כדי לייצג את עמדת אוכלוסיית הבוגרים בישראל. שמואל רוזנר ונח סלפקוב עורכים את מדד JPPI לחברה הישראלית. תחקיר, הפקה וסיוע בכתיבה: יעל לוינובסקי, יעוץ סטטיסטי: פרופ' דוד שטיינברג